

AUTORITATEA IN RELATIA PĂRINȚI - COPII

În relația dintre părinți și copii, unul dintre aspectele importante este dat de atitudinea autoritară a părinților față de micuți, de modul în care părinții își exprimă și își exercită autoritatea. Aceasta se referă la modul în care părinții cer sau impun ceva copiilor și care desori este altfel decât ceea ce vor copiii în acel moment.

Legat de aceasta, cei mai mulți părinți adoptă atitudini mai puțin educative și constructive, în special când copiii tind să-și mențină parerea lor. Este important de luat în considerare: copiii nu sunt încăpățânați atunci, nici răi sau nesimțiți, ci doar își exercită și ei dreptul firesc de a polemiza, mai mult decât atât – dreptul ca într-o discuție să aibă opinii și dorințe proprii. Nu le refuzați acest drept, care îi ajută enorm să-și cultive personalitatea și încrederea în sine. Le puteți asculta punctul de vedere și dacă într-adevăr vă mențineți poziția și versiunea lor nu este dezirabilă, le puteți spune că ați auzit ce spun ei, v-ați gândit la asta, însă acum vor face cum decideți dv. pentru că... Este important să le motivați de cât mai multe ori de ce ei vor face cum vreți dv., nu cum vor ei, pentru a observa că nu doriți pur și simplu ca ei să fie la dispoziția dv. Aceasta îi ajută să-și facă o imagine coerentă despre faptele cauză-efect, dar și senzația integrării lor în lumea înconjurătoare. Ei simt că se ține cont și de persoana lor, de opțiunile lor și dv., viața în general, nu sunteți un dat implacabil, cu care ei nu pot coopera.

De asemenea, foarte important este ca în 2 din 5-6 cazuri, să acceptați să facă așa cum vor ei de fapt. Să- l lăsați să câștige ei – ați ghicit, aceasta tot pentru a-și cultiva încrederea în sine și a-și testa capacitatea lor de a opera asupra lumii. Și de asemenea, pentru că este foarte probabil ca uneori copiii să aibă o părere mai bună decât a dv., nu pentru că ați fi prost, ci pentru că natura i-a înzestrat pe ei cu o inteligență nativă. În felul acesta, îi ajutați să și-o folosească în mod adecvat, nu deformat sau chiar pervers.

Acest aspect al autorității este strâns corelat cu posibilitatea dv. de a vă exprima fermitatea și intransigența, în sensul pozitiv al cuvântului, arătând copiilor că sunt lucruri care nu se negociază- de ex. nu bagă mâna în cuptorul aprins – și aceasta adresându-vă lor ca unei persoane căreia îi arătați respect, într-un mod în care ei să nu se simtă invadați, ci luați în considerare. Dacă dv. cedați tentației de a vă panica, de a vă înfuria etc., nu mai aveți un dialog cu copilul, ci vă exprimați ca într-un monolog, incontrollabil, sentimentele. Copilul se simte exclus din situație și puțin câte

puțin, aceste situații îl îndepărtează de dv., îl fac să înceapă să aibă secrete și ce este mai grav – să înceapă să piardă încrederea sa în dv.

Părinții care își arată frecvent autoritatea prin violență, fizică sau verbală, fac doar să adâncească această distanță, să creeze durere și trauma în sufletul copiilor și să contribuie la crearea neîncrederii lor în sine, a unei reduse aprecieri de sine, a unei poziții defensive sau revendicative în viață, dar profund pesimiste, la distrugerea bucuriei de a trăi a copiilor.

Copiii au nevoie de părinți care să le arate autoritate, pentru că aceasta îi ajută pe ei să se simtă în siguranță și protejați de cineva care știe ce face și ce vrea. Este important ca această atitudine de autoritate să fie dublată de respectul și iubirea arătate copiilor.

Smaranda GROSU
Psiholog psihoterapeut
Trainer